

16.6.2020

A9-0113/ 005-005

POPRAWKI 005-005

Poprawki złożyła Komisja Gospodarcza i Monetarna

Sprawozdanie

Jonás Fernández

A9-0113/2020

Zmiana rozporządzeń (UE) nr 575/2013 i (UE) 2019/876 w odniesieniu do dostosowań w odpowiedzi na pandemię COVID-19

Wniosek dotyczący rozporządzenia (COM(2020)0310 – C9-0122/2020 – 2020/0066(COD))

Poprawka 5

POPRAWKI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO*

do wniosku Komisji

2020/0066 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i (UE) 2019/876 w odniesieniu do dostosowań w odpowiedzi na pandemię COVID-19

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

* Poprawki: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony kursywą i wytłuszczonym drukiem; symbol ■ sygnalizuje skreślenia.

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,
uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,
uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,
po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,
uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego¹,
uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,
stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,
a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013² ustanawia, wraz z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE³, ostrożnościowe ramy regulacyjne dla instytucji *kredytowych i firm inwestycyjnych (dalej „instytucje”)* prowadzących działalność w Unii. Te ostrożnościowe ramy *regulacyjne*, przyjęte w następstwie kryzysu finansowego, który miał miejsce w latach 2007–2008, i oparte w dużej mierze na standardach międzynarodowych uzgodnionych w 2010 r. przez Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego (określanych jako „ramy Bazylea III”), przyczyniły się do zwiększenia odporności instytucji działających w Unii oraz do lepszego przygotowania tych instytucji na *radzenie sobie* z potencjalnymi trudnościami, w tym wynikającymi z ewentualnych przyszłych kryzysów.
- (2) Od chwili wejścia w życie rozporządzenie (UE) nr 575/2013 było wielokrotnie zmieniane w celu zlikwidowania utrzymujących się niedociągnięć w ostrożnościowych ramach regulacyjnych oraz w celu wprowadzenia szeregu pozostałych elementów globalnej reformy usług finansowych, które są niezbędne do zapewnienia odporności instytucji. Do tych zmian należą między innymi rozwiązania przejściowe, które w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 wprowadzono rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2395⁴, w celu złagodzenia wpływu, jaki na fundusze

¹ Dz.U. C 180 z 29.5.2020, s. 4.

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2395 z dnia 12 grudnia 2017 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do rozwiązań

własne miało wprowadzenie Międzynarodowego Standardu Sprawozdawczości Finansowej – Instrumenty finansowe (MSSF 9). Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/630¹ wprowadzono do rozporządzenia (UE) nr 575/2013 wymóg dotyczący minimalnego pokrycia strat z tytułu ekspozycji nieobsługiwanych, tzw. ostrożnościowy mechanizm ochronny. Ponadto rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/876² wprowadziło do rozporządzenia (UE) nr 575/2013 niektóre z końcowych elementów ram Bazylea III. ***Elementy te obejmują*** między innymi nową definicję wskaźnika dźwigni i bufora wskaźnika dźwigni, które zapobiegają nadmiernemu zwiększaniu dźwigni finansowej przez instytucje; bardziej korzystny sposób ostrożnościowego traktowania niektórych aktywów będących oprogramowaniem ***oraz*** bardziej korzystny sposób traktowania niektórych pożyczek zabezpieczonych emeryturami lub wynagrodzeniami; zmieniony współczynnik wsparcia w przypadku pożyczek dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) („***współczynnik wsparcia MŚP***”); ***oraz nową korektę wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka kredytowego w odniesieniu do ekspozycji wobec podmiotów, które obsługują lub finansują fizyczne obiekty lub instalacje, systemy i sieci zapewniające lub wspierające podstawowe usługi publiczne*** („współczynnik wsparcia ***infrastruktury***”). ▬.

- (3) Poważny wstrząs gospodarczy spowodowany pandemią COVID-19 oraz nadzwyczajne środki powstrzymujące rozprzestrzenianie się koronawirusa mają daleko idący wpływ na gospodarkę. Przedsiębiorstwa mierzą się z zakłóceniami w łańcuchach dostaw, tymczasowymi zamknięciami zakładów i zmniejszonym popytem, podczas gdy

przejściowych dotyczących złagodzenia wpływu wprowadzenia MSSF 9 na fundusze własne oraz dotyczących traktowania jako duże ekspozycje niektórych ekspozycji wobec podmiotów sektora publicznego denominowanych w walucie krajowej dowolnego państwa członkowskiego (Dz.U. L 345 z 27.12.2017, s. 27).

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/630 z dnia 17 kwietnia 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do minimalnego pokrycia strat z tytułu ekspozycji nieobsługiwanych (Dz.U. L 111 z 25.4.2019, s. 4).

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/876 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wskaźnika dźwigni, wskaźnika stabilnego finansowania netto, wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ryzyka kredytowego kontrahenta, ryzyka rynkowego, ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, ekspozycji wobec przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, dużych ekspozycji, wymogów dotyczących sprawozdawczości i ujawniania informacji, a także rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 150 z 7.6.2019, s. 1).

gospodarstwa domowe borykają się z bezrobociem i spadkiem dochodów. Organy publiczne na szczeblu unijnym i państw członkowskich podjęły zdecydowane działania mające wesprzeć gospodarstwa domowe oraz wypłacalne przedsiębiorstwa w zmaganiach z tym znacznym, choć tymczasowym spowolnieniem aktywności gospodarczej oraz niedoborami płynności, jakie są jego skutkiem.

- (4) Instytucje będą odgrywać kluczową rolę w procesie reanimacji gospodarki. Jednocześnie początkowe pogorszenie sytuacji gospodarczej będzie miało dla nich negatywne skutki. **Europejskie urzędy nadzoru i** właściwe organy udzieliły instytucjom tymczasowej pomocy kapitałowej, płynnościowej i operacyjnej w celu zapewnienia, by mogły one w dalszym ciągu, w trudniejszej sytuacji, pełnić przypisaną im rolę w finansowaniu gospodarki realnej. **W szczególności** Komisja, Europejski Bank Centralny i **Europejski Urząd Nadzoru** (Europejski Urząd Nadzoru Bankowego) **ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010¹ (EUNB)** zapewniły jasność w kwestii stosowania elastyczności już wpisanej w przepisach rozporządzenia (UE) nr 575/2013, wydając interpretacje i wytyczne dotyczące stosowania ram ostrożnościowych w kontekście pandemii COVID-19². **Wytyczne te obejmują komunikat wyjaśniający Komisji z dnia 28 kwietnia 2020 r. pt. „Stosowanie ram rachunkowości i ram ostrożnościowych w celu ułatwienia udzielania kredytów przez banki w UE – Wspieranie przedsiębiorstw i gospodarstw domowych w czasie pandemii COVID-19”.** W odpowiedzi na pandemię COVID-19

¹ **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).**

² Obejmuje to komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady – Komunikat wyjaśniający Komisji w sprawie stosowania ram rachunkowości i ram ostrożnościowych w celu ułatwienia udzielania kredytów przez banki w UE – Wspieranie przedsiębiorstw i gospodarstw domowych w czasie pandemii COVID-19, COM(2020) 169 z 28.4.2020; komunikat prasowy EBC z dnia 20 marca 2020 r. „ECB Banking Supervision provides further flexibility to banks in reaction to coronavirus” oraz towarzyszące mu odpowiedzi na często zadawane pytania, <https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/pr/date/2020/html/ssm.pr200320~4cdbbcf466.en.html>; oświadczenie EUNB z dnia 25 marca 2020 r. w sprawie stosowania ram ostrożnościowych w odniesieniu do niewykonania zobowiązania, restrukturyzacji zobowiązań kredytowych oraz MSSF 9 w świetle środków wprowadzonych w związku z COVID-19, dostępne na stronie <https://eba.europa.eu/eba-provides-clarity-banks-consumers-application-prudential-framework-light-covid-19-measures>.

również Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego również zapewnił pewną elastyczność w stosowaniu standardów międzynarodowych¹.

- (5) Istotne jest, by instytucje angażowały swój kapitał tam, gdzie jest on najbardziej potrzebny, a unijne ramy regulacyjne ułatwiały ten proces, zapewniając jednocześnie, by instytucje działały z zachowaniem ostrożności. W uzupełnieniu elastyczności, którą przewidziano już w obowiązujących przepisach, ukierunkowane zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 zapewniłyby sprawną interakcję ostrożnościowych ram regulacyjnych i różnorodnych środków, które służą zaradzeniu pandemii COVID-19.
- (6) Wyjątkowe okoliczności panujące w związku z pandemią oraz bezprecedensowa skala będących ich wynikiem wyzwań wymagają podjęcia natychmiastowych działań w celu zapewnienia, by instytucje miały możliwość skutecznego udostępniania środków finansowych przedsiębiorstwom i gospodarstwom domowym oraz amortyzowania wstrząsów gospodarczych spowodowanych przez pandemię COVID-19.
- (7) Gwarancje udzielone w kontekście pandemii COVID-19 przez rządy krajowe lub inne podmioty publiczne, które są uznawane za *równie wiarygodne kredytowo* zgodnie z przepisami dotyczącymi ryzyka kredytowego zawartymi w części trzeciej rozporządzenia (UE) nr 575/2013, są porównywalne – pod względem ich skutków w zakresie ograniczania ryzyka – do gwarancji udzielanych przez oficjalne agencje kredytów eksportowych, o których mowa w art. 47c rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Uzasadnione jest zatem dostosowanie wymogów w zakresie minimalnego pokrycia z tytułu ekspozycji nieobsługiwanych korzystających z gwarancji udzielonych przez rządy krajowe lub inne podmioty publiczne do wymogów obowiązujących w przypadku takich ekspozycji, które korzystają z gwarancji udzielonych przez oficjalne agencje kredytów eksportowych.
- (8) Dowody, które pojawiły się w kontekście pandemii COVID-19, jasno pokazały, że w trakcie sytuacji kryzysowej kapitał ma znaczenie może mieć możliwość tymczasowego wyłączenia niektórych ekspozycji wobec banku centralnego z obliczania miary ekspozycji całkowitej instytucji, określona w art. 429a rozporządzenia (UE) nr 575/2013 zmienionego rozporządzeniem (UE) 2019/876. ***Jednak swoboda decyzyjna w zakresie wyłączenia takich ekspozycji będzie miała zastosowanie dopiero od dnia 28***

¹ Zob. komunikat prasowy z dnia 3 kwietnia 2020 r. „Basel Committee sets out additional measures to alleviate the impact of Covid-19”, <https://www.bis.org/press/p200403.htm>.

czerwca 2021 r. W związku z tym, przed tą datą, właściwe organy nie mogły skorzystać z tego instrumentu, by uwzględnić zwiększenie ekspozycji wobec banków centralnych, które prawdopodobnie wystąpi z powodu środków polityki pieniężnej stosowanych w celu łagodzenia gospodarczych skutków pandemii COVID-19. Skuteczność tego instrumentu zdaje się *co więcej* osłabiać ograniczona elastyczność wynikająca z mechanizmu kompensacji powiązanego z takimi tymczasowymi wyłączeniami, który ograniczałby zdolność instytucji do zwiększenia ekspozycji wobec banku centralnego w sytuacji kryzysowej. W ostatecznym rozrachunku mogłoby to zmusić daną instytucję do ograniczenia jej akcji kredytowej na rzecz gospodarstw domowych i przedsiębiorstw. *W związku z tym* aby uniknąć wszelkich niepożądanych skutków związanych z mechanizmem kompensacji oraz zapewnić skuteczność przedmiotowego wyłączenia w obliczu ewentualnych przyszłych wstrząsów i kryzysów, należy zmodyfikować mechanizm kompensacji. *Ponadto aby zapewnić dostępność tej swobody decyzyjnej w trakcie obecnej pandemii, możliwość tymczasowego wyłączenia niektórych ekspozycji wobec banku centralnego powinna być już dostępna*, zanim wymóg dotyczący wskaźnika dźwigni, określony w art. 92 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, zacznie mieć zastosowanie z dniem 28 czerwca 2021 r. Do czasu rozpoczęcia stosowania zmienionych przepisów dotyczących obliczania wskaźnika dźwigni, wprowadzonych rozporządzeniem (UE) 2019/876, w dalszym ciągu powinien obowiązywać art. 429a wprowadzony rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2015/62¹.

- (9) Począwszy od dnia 1 stycznia 2018 r. *wiele* instytucji działających w Unii podlega wymogom MSSF 9. Zgodnie ze standardami międzynarodowymi przyjętymi przez Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego rozporządzeniem (UE) 2017/2395 wprowadzono do rozporządzenia (UE) nr 575/2013 rozwiązania przejściowe, które mają złagodzić potencjalnie znaczny negatywny wpływ metod ujmowania oczekiwanych strat kredytowych zgodnie z MSSF 9 na kapitał podstawowy Tier I instytucji.
- (10) Stosowanie MSSF 9 w okresie spowolnienia gospodarczego wywołanego przez pandemię COVID-19 *mogłoby* prowadzić do nagłego i znacznego wzrostu rezerw

¹ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/62 z dnia 10 października 2014 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wskaźnika dźwigni (Dz.U. L 11 z 17.1.2015, s. 37).

z tytułu oczekiwanych strat kredytowych, gdyż w przypadku wielu ekspozycji konieczne może stać się obliczenie oczekiwanych strat w całym okresie życia tych ekspozycji. *Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego i europejskie urzędy nadzoru wyjaśniły, że oczekuje się, iż instytucje nie będą mechanicznie stosowały swoich istniejących strategii w zakresie oczekiwanych strat kredytowych w tak wyjątkowej sytuacji jak pandemia COVID-19, lecz zastosują elastyczność nieodłącznie związaną z MSSF 9, np. w celu należytego uwzględnienia długoterminowych tendencji gospodarczych.* W dniu 3 kwietnia 2020 r. Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego zgodził się na dopuszczenie większej elastyczności we wdrażaniu rozwiązań przejściowych, które służą rozłożeniu w czasie skutków wprowadzenia MSSF 9. Aby ograniczyć ewentualną zmienność kapitału regulacyjnego, do której *mogłoby* dojść, gdyby *pandemia* COVID-19 doprowadziła do znacznego wzrostu rezerw z tytułu oczekiwanych strat kredytowych, konieczne jest przedłużenie okresu obowiązywania rozwiązań przejściowych również w prawie Unii.

- (11) Aby złagodzić potencjalny wpływ, jaki nagły wzrost rezerw z tytułu oczekiwanych strat kredytowych *mogłoby* mieć na zdolność instytucji do udzielania klientom kredytów w okresie, kiedy jest to najbardziej potrzebne, należy przedłużyć okres obowiązywania rozwiązań przejściowych o dwa lata, a instytucjom należy zezwolić na doliczanie w pełni do swojego kapitału podstawowego Tier I wszelkiego zwiększenia nowych rezerw z tytułu oczekiwanych strat kredytowych, które ujmują one w latach 2020 i 2021 w odniesieniu do swoich aktywów finansowych niedotkniętych utratą wartości ze względu na ryzyko kredytowe. *Zmiany te* pozwoliłyby dodatkowo złagodzić wpływ *pandemii* COVID-19 na ewentualny *wzrost* w instytucjach stanu rezerw wymaganych na podstawie MSSF 9, przy jednoczesnym utrzymaniu rozwiązań przejściowych dotyczących kwot oczekiwanych strat kredytowych ustalonych przed pandemią COVID-19.
- (12) Instytucje, które wcześniej *podjęły decyzję o zastosowaniu lub niezastosowaniu* rozwiązań przejściowych, *powinny mieć możliwość* zmiany swojej decyzji w dowolnym momencie w trakcie *nowego* okresu przejściowego, z zastrzeżeniem uzyskania uprzedniego *zezwoenia* swojego właściwego organu, *który powinien zapewnić, by decyzja taka nie była podyktowana względami arbitrażu regulacyjnego.* Następnie i z zastrzeżeniem uzyskania *uprzedniego zezwoenia właściwego organu,*

instytucje *powinny mieć możliwość podjęcia decyzji o zaprzestaniu* stosowania rozwiązań przejściowych.

- (12a) *Nadzwyczajne skutki pandemii COVID-19 obserwuje się również w odniesieniu do skrajnych poziomów zmienności na rynkach finansowych, które w połączeniu z niepewnością prowadzą do wzrostu rentowności długu publicznego, co z kolei prowadzi do niezrealizowanych strat w posiadanym przez banki długu publicznym. W celu złagodzenia znacznego negatywnego wpływu, jaki zmienność na rynkach instrumentów dłużnych sektora instytucji rządowych i samorządowych wywiera na kapitał regulacyjny banków, a co za tym idzie – na zdolność instytucji do udzielania pożyczek klientom, w okresie pandemii COVID-19 powinien zostać przywrócony tymczasowy filtr ostrożnościowy, który neutralizowałby ten wpływ.*
- (12b) *Instytucje mają obowiązek codziennie stosować weryfikację historyczną względem swoich modeli wewnętrznych, aby ocenić, czy modele te generują wymogi kapitałowe wystarczające do pokrycia strat handlowych. Niedotrzymanie wymogu stosowania weryfikacji historycznej, określane również jako przekroczenia – jeśli ich liczba rocznie przewyższy określoną wartość – spowodowałoby zastosowanie dodatkowego mnożnika ilościowego w odniesieniu do wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego obliczonych przy użyciu modeli wewnętrznych. Wymóg weryfikacji historycznej jest wysoce procykliczny w okresie skrajnej zmienności, takiej jak zmienność spowodowana pandemią COVID-19. W wyniku kryzysu mnożnik ilościowy ryzyka rynkowego zastosowany do modeli wewnętrznych znacznie wzrósł. O ile ramy Bazylea dotyczące ryzyka rynkowego umożliwiają właściwym organom złagodzenie takich nadzwyczajnych zdarzeń w wewnętrznych modelach ryzyka rynkowego, to taka nadzorcza swoboda decyzyjna nie jest w pełni dostępna na mocy rozporządzenia (UE) nr 575/2013. W związku z tym należy wprowadzić dodatkową elastyczność dla właściwych organów na potrzeby łagodzenia negatywnych skutków skrajnej zmienności na rynku zaobserwowanej podczas pandemii COVID-19 w celu wykluczenia przekroczeń, które miały miejsce w okresie od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2021 r. i które nie są wynikiem braków w modelach wewnętrznych. Na podstawie doświadczeń związanych z pandemią COVID-19 Komisja powinna ocenić, czy taka elastyczność powinna zostać udostępniona również w kolejnych okresach skrajnej zmienności na rynku.*

- (13) W marcu 2020 r. grupa prezesów banków centralnych i szefów nadzoru **█** dokonała przeglądu harmonogramu wdrażania końcowych elementów ram Bazylea **III**. Podczas gdy większość tych końcowych elementów musi dopiero zostać wdrożona do prawa Unii, wymóg dotyczący bufora wskaźnika dźwigni dla globalnych instytucji o znaczeniu systemowym został już wdrożony w drodze zmian wprowadzonych rozporządzeniem (UE) 2019/876. W związku z tym ***i po to, by zapewnić instytucjom mającym siedzibę w Unii i prowadzącym działalność również poza nią równe warunki działania na poziomie międzynarodowym***, należy odroczyć – o jeden rok, do dnia 1 stycznia 2023 r. – ***określoną w tym rozporządzeniu*** datę rozpoczęcia stosowania wymogu dotyczącego bufora wskaźnika dźwigni. Takie odroczenie rozpoczęcia stosowania wymogu dotyczącego bufora wskaźnika dźwigni oznacza, że w przedmiotowym okresie niespełnienie tego wymogu nie pociągałoby za sobą żadnych konsekwencji określonych w art. 141c dyrektywy 2013/36/UE ani nie wiązałoby się z żadnymi związanymi z tym ograniczeniami dotyczącymi wypłat zysków określonymi w art. 141b tej dyrektywy.
- (14) ***Jeżeli chodzi o*** pożyczki udzielone przez instytucje kredytowe emerytom lub pracownikom zatrudnionym na podstawie umowy na czas nieokreślony w zamian za bezwarunkowe przeniesienie części emerytury lub wynagrodzenia pożyczkobiorcy na rzecz danej instytucji kredytowej, art. 123 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 został zmieniony rozporządzeniem (UE) 2019/876 w taki sposób, aby umożliwić bardziej korzystne traktowanie takich pożyczek. Możliwość takiego traktowania wspomnianych pożyczek w kontekście pandemii COVID-19 stanowiłaby dla instytucji zachętę do udzielania pożyczek pracownikom i emerytom na większą skalę. W związku z tym konieczne jest wyznaczenie wcześniejszej daty rozpoczęcia stosowania tego przepisu, tak aby instytucje mogły z niego korzystać już w trakcie pandemii COVID-19.
- (15) **█** Ponieważ ***współczynnik wsparcia MŚP i współczynnik wsparcia infrastruktury*** umożliwiają korzystniejsze traktowanie niektórych ekspozycji wobec MŚP oraz podmiotów realizujących projekty infrastrukturalne, stosowanie ich w kontekście pandemii COVID-19 stanowiłoby dla instytucji zachętę do zwiększenia tak potrzebnej akcji kredytowej na rzecz ***tych*** podmiotów. W związku z tym konieczne jest wyznaczenie wcześniejszej daty rozpoczęcia stosowania obu tych współczynników wsparcia, tak aby instytucje mogły z nich korzystać już w trakcie pandemii COVID-19.

- (16) Sposób ostrożnościowego traktowania niektórych aktywów będących oprogramowaniem został zmieniony rozporządzeniem (UE) 2019/876, tak aby dodatkowo wesprzeć cyfrową transformację sektora bankowego. W kontekście przyspieszonego upowszechniania się usług cyfrowych w następstwie środków publicznych przyjętych w celu zaradzenia pandemii COVID-19 należy wyznaczyć wcześniejszą datę rozpoczęcia stosowania tych zmian.
- (16a) Finansowanie publiczne poprzez emisję obligacji skarbowych denominowanych w walucie innego państwa członkowskiego może być konieczne do wsparcia środków służących zwalczaniu skutków pandemii COVID-19. Aby uniknąć nadmiernych ograniczeń nakładanych na instytucje inwestujące w takie obligacje, należy przywrócić rozwiązania przejściowe w odniesieniu do ekspozycji wobec rządów centralnych i banków centralnych, denominowanych w walucie innego państwa członkowskiego w odniesieniu do ich traktowania na podstawie ram ryzyka kredytowego; należy też przedłużyć obowiązywanie rozwiązań przejściowych w odniesieniu do ich traktowania w ramach limitów dużych ekspozycji.*
- (16b) W 2017 r. Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego wprowadził zmianę sposobu obliczania wartości ekspozycji wskaźnika dźwigni z tytułu standaryzowanych transakcji kupna i sprzedaży oczekujących na rozliczenie w celu zapewnienia, by traktowanie takie właściwie odzwierciedlało dźwignię finansową nieodłącznie związaną z tymi transakcjami oraz by ewentualne różnice księgowe nie wpływały na obliczenia dokonywane przez instytucje o porównywalnych pozycjach. W Unii stosowna zmiana została wprowadzona rozporządzeniem (UE) 2019/876. Jednak to korzystniejsze traktowanie zacznie mieć zastosowanie dopiero od dnia 28 czerwca 2021 r. W związku z tym, mając na uwadze fakt, że zmiana bardziej odpowiednio odzwierciedlałaby faktyczną dźwignię finansową danej transakcji, a jednocześnie zwiększałaby zdolność banku do udzielania pożyczek i pokrywania strat w trakcie pandemii COVID-19, banki już teraz powinny mieć możliwość tymczasowego stosowania zmienionego sposobu obliczania, zanim przepis wprowadzony rozporządzeniem (UE) 2019/876 zacznie mieć zastosowanie dla wszystkich banków w Unii.*
- (16c) W wyjątkowych okolicznościach spowodowanych pandemią COVID-19 oczekuje się, że zainteresowane strony wniosą wkład w działania służące odbudowie. Europejski*

Urząd Nadzoru Bankowego, Europejski Bank Centralny i inne właściwe organy wydały zalecenia dla instytucji, aby zawiesiły one wypłaty dywidendy i odkup akcji w trakcie pandemii COVID-19. W celu zapewnienia spójnego stosowania takich zaleceń właściwe organy powinny w pełni wykorzystywać swoje uprawnienia nadzorcze, w tym uprawnienia do nakładania na instytucje wiążących ograniczeń dotyczących wypłat zysków lub ograniczeń wysokości zmiennego składnika wynagrodzenia, w stosownych przypadkach, zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE. W oparciu o doświadczenia związane z pandemią COVID-19 Komisja powinna ocenić, czy właściwym organom należy przyznać dodatkowe wiążące uprawnienia do nakładania ograniczeń w zakresie wypłaty zysków w wyjątkowych okolicznościach.

- (17) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, a mianowicie maksymalizacja zdolności instytucji kredytowych do udzielania kredytów oraz pokrywania strat związanych z pandemią COVID-19, przy jednoczesnym dalszym zapewnieniu stałej odporności tych instytucji, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na ich rozmiary i skutki możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (18) Aby nadzwyczajne środki wsparcia przyjęte w celu złagodzenia skutków pandemii COVID-19 okazały się w pełni skuteczne pod względem utrzymania zwiększonej odporności sektora bankowego oraz zachęcenia instytucji do kontynuowania akcji kredytowej, konieczne jest natychmiastowe uwzględnienie łagodzącego wpływu tych środków w sposobie, w jaki ustalane są wymogi dotyczące kapitału regulacyjnego. Ze względu na pilny charakter wymaganych dostosowań w ostrożnościowych ramach **regulacyjnych** niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.
- (19) **Z uwagi na ten pilny charakter** uznano, że **należy przewidzieć** wyjątek od terminu ośmiu tygodni, o którym mowa w art. 4 Protokołu nr 1 w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej, do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej.

(20) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i (UE) 2019/876,
PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013

W rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 wprowadza się następujące zmiany:

-1) w art. 47c ust. 4 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„4. W drodze odstępstwa od ust. 3 następujące współczynniki mają zastosowanie do części ekspozycji nieobsługiwanej gwarantowanej lub ubezpieczonej przez oficjalną agencję kredytów eksportowych lub gwarantowanej lub kontrgwarantowanej przez uznanego dostawcę ochrony określonego w art. 201 ust. 1 lit. a)–e), którego niezabezpieczonym ekspozycjom przypisano by wagę ryzyka równą 0 % na mocy części trzeciej tytuł II rozdział 2:”;

-1a) w art. 114 uchyla się ustęp 6;

-1b) art. 150 ust. 1 lit. d) ppkt (ii) otrzymuje brzmienie:

„(ii) ekspozycjom wobec rządu centralnego i banków centralnych przypisuje się wagę ryzyka równą 0 %, zgodnie z art. 114 ust. 2 lub 4;”

1) w art. 429a, zmienionym rozporządzeniem (UE) 2019/876, wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 formuła wprowadzająca w lit. n) otrzymuje brzmienie:

„n) następujące ekspozycje wobec banku centralnego instytucji, z zastrzeżeniem warunków określonych w ust. 5 i 6:”;

aa) w ust. 5 wprowadza się następujące zmiany:

(i) zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„Instytucje mogą wyłączyć ekspozycje wymienione w ust. 1 lit. n), jeżeli spełnione są wszystkie poniższe warunki:”

(ii) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) wyłączenia udziela się na ograniczony okres nieprzekraczający jednego roku;”;

(iii) *dodaje się następującą literę:*

„c) organ właściwy dla danej instytucji ustalił, po konsultacji z odnośnym bankiem centralnym, i publicznie ogłosił datę, którą uznano za datę początkową wyjątkowych okoliczności. Datę tę wyznacza się na koniec kwartału.”;

b) w ust. 7 definicje „EM_{LR}” i „CB” otrzymują brzmienie:

*„EM_{LR} = miara ekspozycji całkowitej danej instytucji zdefiniowana w art. 429 ust. 4, obejmująca ekspozycje wyłączone zgodnie z ust. 1 lit. n) niniejszego artykułu, w terminie, o którym mowa w ust. 5 lit. c) niniejszego artykułu; oraz
CB = *średnia dzienna* całkowita wartość ekspozycji danej instytucji wobec jej banku centralnego, *obliczona dla pełnego okresu utrzymywania rezerwy przez bank centralny tuż przed datą określoną w ust. 5 lit. c)*, które kwalifikują się do wyłączenia zgodnie z ust. 1 lit. n) **■**.”;*

1a) uchyla się art. 467.

1b) art. 468 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 468

Tymczasowe traktowanie niezrealizowanych zysków i strat wycenianych według wartości godziwej przez inne całkowite dochody w związku z pandemią COVID-19

1. W drodze odstępstwa od art. 35, w okresie od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. instytucje mogą wyłączyć z obliczeń swoich pozycji kapitału podstawowego Tier I kwotę A określoną zgodnie z następującym wzorem:

$$A = a \cdot f$$

gdzie:

a = kwota niezrealizowanych zysków i strat skumulowanych od dnia 31 grudnia 2019 r. ujęta w bilansie w pozycji „Zmiany wartości godziwej instrumentów dłużnych wycenianych według wartości godziwej przez inne całkowite dochody”, odpowiadająca ekspozycjom wobec rządów centralnych, samorządów regionalnych lub władz lokalnych, o których mowa w art. 115 ust. 2, oraz wobec podmiotów sektora publicznego, o których mowa w art. 116 ust. 4, z wyłączeniem ekspozycji, które są dotknięte utratą wartości ze względu na ryzyko kredytowe, zgodnie

z definicją w dodatku A do załącznika do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1126/2008 („załącznik odnoszący się do MSSF 9”); oraz

f = współczynnik mający zastosowanie do każdego roku sprawozdawczego w okresie przejściowym zgodnie z ust. 2.

2. Instytucje stosują następujące współczynniki f do obliczenia kwoty A, o której mowa w ust. 1:

a) 1 – w okresie od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.;

b) 0,7 – w okresie od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.;

c) 0,4 – w okresie od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r.;

3. Instytucja podejmuje decyzję, czy zastosować rozwiązania określone w niniejszym artykule i informuje właściwy organ o swojej decyzji co najmniej 45 dni przed dniem sprawozdawczym, od którego dana instytucja może po raz pierwszy zastosować traktowanie tymczasowe. Z zastrzeżeniem uzyskania uprzedniego zezwolenia właściwego organu, instytucja może w trakcie trwania okresu przejściowego jednorazowo cofnąć swoją pierwotną decyzję. Instytucje podają do wiadomości publicznej informację o stosowaniu rozwiązań określonych w niniejszym artykule.

4. Jeżeli instytucja uwzględnia w swoim kapitale podstawowym Tier I kwotę niezrealizowanych strat zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, ponownie oblicza ona wszystkie wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu i w dyrektywie 2013/36/UE, w których wykorzystano dowolną z następujących pozycji:

a) kwotę aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego, którą odliczono od pozycji kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 36 ust. 1 lit. c) lub którym przypisano wagę ryzyka zgodnie z art. 48 ust. 4;

b) kwotę korekt z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego.

Przy ponownym obliczaniu wymogu instytucja nie uwzględnia skutków, jaki na te pozycje mają rezerwy z tytułu oczekiwanych strat kredytowych dotyczące ekspozycji wobec rządów centralnych, samorządów regionalnych lub władz lokalnych, o których mowa w art. 115 ust. 2, oraz wobec podmiotów sektora publicznego, o których mowa w art. 116 ust. 4, z wyłączeniem ekspozycji, które są dotknięte utratą

wartości ze względu na ryzyko kredytowe, zgodnie z definicją w dodatku A do załącznika odnoszącego się do MSSF 9.

5. W trakcie okresów określonych w ust. 2 niniejszego artykułu, oprócz podania do wiadomości publicznej informacji wymaganych w części ósmej, instytucje, które podjęły decyzję o zastosowaniu rozwiązań przejściowych określonych w niniejszym artykule, podają do wiadomości publicznej kwoty funduszy własnych, kapitału podstawowego Tier I oraz kapitału Tier I, łączny współczynnik kapitałowy, współczynnik kapitału podstawowego Tier I, współczynnik kapitału Tier I oraz wskaźnik dźwigni, jakie miałyby zastosowanie, gdyby instytucje te nie stosowały niniejszego artykułu.”;

2) w art. 473a wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) w akapicie pierwszym formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„W drodze odstępstwa od art. 50 oraz do zakończenia okresów przejściowych przewidzianych w ust. 6 i 6a niniejszego artykułu, następujące instytucje mogą uwzględnić w swoim kapitale podstawowym Tier I kwotę obliczoną zgodnie z niniejszym ustępem:”;

(ii) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Kwotę, o której mowa w akapicie pierwszym, oblicza się jako sumę następujących elementów:

a) w przypadku ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2 – kwoty (AB_{SA}) obliczonej według następującego wzoru:

$$AB_{SA} = (A_{2,SA} - t_1) \cdot f_1 + (A_{4,SA} - t_2) \cdot f_2 + (A_{SA}^{old} - t_3) \cdot f_1$$

gdzie:

$A_{2,SA}$ = kwota obliczona zgodnie z ust. 2;

$A_{4,SA}$ = kwota obliczona zgodnie z ust. 4 na podstawie kwot obliczonych zgodnie z ust. 3;

$$A_{SA}^{old} = \max\{P_{1.1.2020}^{SA} - P_{1.1.2018}^{SA}; 0\}$$

$P_{1.1.2020}^{SA} =$ suma 12-miesięcznych oczekiwanych strat kredytowych określonych zgodnie z pkt 5.5.5 załącznika odnoszącego się do MSSF 9 oraz kwoty odpisu na oczekiwane straty kredytowe w całym okresie życia określonej zgodnie z pkt 5.5.3 załącznika odnoszącego się do MSSF 9, z wyłączeniem odpisu na oczekiwane straty kredytowe w całym okresie życia z tytułu aktywów finansowych dotkniętych utratą wartości ze względu na ryzyko kredytowe, zgodnie z definicją w dodatku A do załącznika odnoszącego się do MSSF 9 na dzień 1 stycznia 2020 r.;

$P_{1.1.2018}^{SA} =$ suma 12-miesięcznych oczekiwanych strat kredytowych określonych zgodnie z pkt 5.5.5 załącznika odnoszącego się do MSFF 9 oraz kwoty odpisu na oczekiwane straty kredytowe w całym okresie życia określonej zgodnie z pkt 5.5.3 załącznika odnoszącego się do MSFF 9, z wyłączeniem odpisu na oczekiwane straty kredytowe w całym okresie życia z tytułu aktywów finansowych dotkniętych utratą wartości ze względu na ryzyko kredytowe, zgodnie z definicją w dodatku A do załącznika odnoszącego się do MSFF 9 na dzień 1 stycznia 2018 r. lub na dzień pierwszego zastosowania MSSF 9, w zależności od tego, która data jest późniejsza;

$f_1 =$ mający zastosowanie współczynnik określony w ust. 6;

$f_2 =$ mający zastosowanie współczynnik określony w ust. 6a;

$t_1 =$ zwiększenie kapitału podstawowego Tier I wynikające z możliwości odliczenia od podatku kwoty $A_{2,SA}$;

$t_2 =$ zwiększenie kapitału podstawowego Tier I wynikające z możliwości odliczenia od podatku kwoty $A_{4,SA}$;

$t_3 =$ zwiększenie kapitału podstawowego Tier I wynikające z możliwości odliczenia od podatku kwoty A_{SA}^{old} ;

- b) w przypadku ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 3 – kwoty (AB_{IRB}) obliczonej według następującego wzoru:

$$AB_{IRB} = (A_{2,IRB} - t_1) \cdot f_1 + (A_{4,IRB} - t_2) \cdot f_2 + (A_{IRB}^{old} - t_3) \cdot f_1$$

gdzie:

$A_{2,IRB}$ = kwota obliczona zgodnie z ust. 2 skorygowana zgodnie z ust. 5 lit. a);

$A_{4,IRB}$ = kwota obliczona zgodnie z ust. 4 na podstawie kwot obliczonych zgodnie z ust. 3, które skorygowano zgodnie z ust. 5 lit. b) i c);

$$A_{IRB}^{old} = \max\{P_{1.1.2020}^{IRB} - P_{1.1.2018}^{IRB}; 0\};$$

$P_{1.1.2020}^{IRB}$ = suma 12-miesięcznych oczekiwanych strat kredytowych określonych zgodnie z pkt 5.5.5 załącznika odnoszącego się do MSSF 9 oraz kwoty odpisu na oczekiwane straty kredytowe w całym okresie życia określonej zgodnie z pkt 5.5.3 załącznika odnoszącego się do MSSF 9, z wyłączeniem odpisu na oczekiwane straty kredytowe w całym okresie życia z tytułu aktywów finansowych dotkniętych utratą wartości ze względu na ryzyko kredytowe, zgodnie z definicją w dodatku A do załącznika odnoszącego się do MSSF 9, pomniejszona o sumę powiązanych kwot oczekiwanych strat z tytułu tych samych ekspozycji, które to kwoty obliczono zgodnie z art. 158 ust. 5, 6 i 10 na dzień 1 stycznia 2020 r. Jeżeli obliczenie daje wynik ujemny, instytucja ustala wartość $P_{1.1.2020}^{IRB}$ jako równą zero;

$P_{1.1.2018}^{IRB}$ \equiv suma 12-miesięcznych oczekiwanych strat kredytowych określonych zgodnie z pkt 5.5.5 załącznika odnoszącego się do MSFF 9 oraz kwoty odpisu na oczekiwane straty kredytowe w całym okresie życia określonej zgodnie z pkt 5.5.3 załącznika odnoszącego się do MSFF 9, z wyłączeniem odpisu na oczekiwane straty kredytowe w całym okresie życia z tytułu aktywów finansowych dotkniętych utratą wartości ze względu na ryzyko kredytowe, zgodnie z definicją w załączniku A do załącznika odnoszącego się do MSFF 9 na dzień 1 stycznia 2018 r. lub na dzień pierwszego zastosowania MSSF 9, w zależności od tego, która data jest późniejsza, pomniejszoną o sumę powiązanych kwot oczekiwanych strat z tytułu tych samych ekspozycji, które to kwoty obliczono zgodnie z art. 158 ust. 5, 6 i 10. Jeżeli obliczenie daje wynik ujemny, instytucja ustala wartość $P_{1.1.2018}^{IRB}$ jako równą zero;

f_1 = mający zastosowanie współczynnik określony w ust. 6;

f_2 = mający zastosowanie współczynnik określony w ust. 6a;

t_1 = zwiększenie kapitału podstawowego Tier I wynikające z możliwości odliczenia od podatku kwoty $A_{2,IRB}$;

t_2 = zwiększenie kapitału podstawowego Tier I wynikające z możliwości odliczenia od podatku kwoty $A_{4,IRB}$;

t_3 = zwiększenie kapitału podstawowego Tier I wynikające z możliwości odliczenia od podatku kwoty A_{IRB}^{old} .”;

b) w ust. 3 lit. a) i b) otrzymują brzmienie:

„a) suma 12-miesięcznych oczekiwanych strat kredytowych określonych zgodnie z pkt 5.5.5 załącznika odnoszącego się do MSSF 9 oraz kwoty odpisu na oczekiwane straty kredytowe w całym okresie życia określonej zgodnie z pkt 5.5.3 załącznika odnoszącego się do MSSF 9, z wyłączeniem odpisu na oczekiwane straty kredytowe w całym okresie życia z tytułu aktywów finansowych dotkniętych utratą wartości ze względu na ryzyko kredytowe, zgodnie z definicją w dodatku A do załącznika odnoszącego się do MSSF 9 na dzień sprawozdawczy i, o ile podlega art. 468, z wyłączeniem oczekiwanych strat kredytowych określonych dla ekspozycji wycenianych według wartości godziwej przez inne całkowite dochody zgodnie z pkt 4.1.2A załącznika odnoszącego się do MSSF 9;

b) suma 12-miesięcznych oczekiwanych strat kredytowych określonych zgodnie z pkt 5.5.5 załącznika odnoszącego się do MSSF 9 oraz kwoty odpisu na oczekiwane straty kredytowe w całym okresie życia określonej zgodnie z pkt 5.5.3 załącznika odnoszącego się do MSSF 9, z wyłączeniem odpisu na oczekiwane straty kredytowe w całym okresie życia z tytułu aktywów finansowych dotkniętych utratą wartości ze względu na ryzyko kredytowe, zgodnie z definicją w dodatku A do załącznika odnoszącego się do MSSF 9 i, o ile podlega art. 468, z wyłączeniem oczekiwanych strat kredytowych określonych dla ekspozycji wycenianych według wartości godziwej przez inne całkowite dochody zgodnie z pkt 4.1.2A załącznika odnoszącego się do MSSF

9, na dzień 1 stycznia 2020 r. lub na dzień pierwszego zastosowania MSSF 9, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza.”;

c) w ust. 5 lit. *b) i c)* *otrzymują* brzmienie:

„b) instytucje zastępują kwotę obliczoną zgodnie z ust. 3 lit. a) niniejszego artykułu sumą 12-miesięcznych oczekiwanych strat kredytowych określonych zgodnie z pkt 5.5.5 załącznika odnoszącego się do MSSF 9 oraz kwoty odpisu na oczekiwane straty kredytowe w całym okresie życia określonej zgodnie z pkt 5.5.3 załącznika odnoszącego się do MSSF 9, z wyłączeniem odpisu na oczekiwane straty kredytowe w całym okresie życia z tytułu aktywów finansowych dotkniętych utratą wartości ze względu na ryzyko kredytowe, zgodnie z definicją w dodatku A do załącznika odnoszącego się do MSSF 9 i, o ile podlega art. 468, z wyłączeniem oczekiwanych strat kredytowych określonych dla ekspozycji wycenianych według wartości godziwej przez inne całkowite dochody zgodnie z pkt 4.1.2A załącznika odnoszącego się do MSSF 9, pomniejszoną o sumę powiązanych kwot oczekiwanych strat z tytułu tych samych ekspozycji, które to kwoty obliczono zgodnie z art. 158 ust. 5, 6 i 10 na dzień sprawozdawczy. Jeżeli obliczenie daje wynik ujemny, instytucje ustalają wartość kwoty, o której mowa w ust. 3 lit. a) niniejszego artykułu, jako równą zero;

c) instytucje zastępują kwotę obliczoną zgodnie z ust. 3 lit. b) niniejszego artykułu sumą 12-miesięcznych oczekiwanych strat kredytowych określonych zgodnie z pkt 5.5.5 załącznika odnoszącego się do MSSF 9 oraz kwoty odpisu na oczekiwane straty kredytowe w całym okresie życia określonej zgodnie z pkt 5.5.3 załącznika odnoszącego się do MSSF 9, z wyłączeniem odpisu na oczekiwane straty kredytowe w całym okresie życia z tytułu aktywów finansowych dotkniętych utratą wartości ze względu na ryzyko kredytowe, zgodnie z definicją w dodatku A do załącznika odnoszącego się do MSSF 9 i, o ile podlega art. 468, z wyłączeniem oczekiwanych strat kredytowych określonych dla ekspozycji wycenianych według wartości godziwej przez inne całkowite dochody zgodnie z pkt 4.1.2A załącznika odnoszącego się do MSSF 9, na dzień 1 stycznia 2020 r. lub na dzień pierwszego zastosowania MSSF 9, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza, pomniejszoną o sumę

powiązanych kwot oczekiwanych strat z tytułu tych samych ekspozycji, które to kwoty obliczono zgodnie z art. 158 ust. 5, 6 i 10 **na dzień 1 stycznia 2020 r. lub na dzień pierwszego zastosowania MSSF 9, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza**. Jeżeli obliczenie daje wynik ujemny, instytucje ustalają wartość kwoty, o której mowa w ust. 3 lit. b) niniejszego artykułu, jako równą zero.”;

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Instytucje stosują następujące współczynniki f_1 do celów obliczenia kwot AB_{SA} i AB_{IRB} , o których mowa w ust. 1 akapit drugi, odpowiednio, lit. a) i b):

- a) 0,7 – w okresie od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.;
- b) 0,5 – w okresie od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.;
- c) 0,25 – w okresie od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r.;
- d) 0 – w okresie od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2024 r.

Instytucje, których rok obrotowy rozpoczyna się po dniu 1 stycznia 2020 r., lecz przed dniem 1 stycznia 2021 r., dostosowują daty określone w akapicie pierwszym lit. a)–d), tak by odpowiadały ich rokowi obrotowemu, zgłaszając takie dostosowane daty swojemu właściwemu organowi i podają je do wiadomości publicznej.

Instytucje, które zaczynają stosować standardy rachunkowości, o których mowa w ust. 1, w dniu 1 stycznia 2021 r. lub po tej dacie, stosują odpowiednie współczynniki zgodnie z akapitem pierwszym lit. b)–d), zaczynając od współczynnika odpowiadającego rokowi pierwszego zastosowania tych standardów rachunkowości.”;

e) dodaje się **ustęp** w brzmieniu:

„6a. Instytucje stosują następujące współczynniki f_2 do celów obliczenia kwot AB_{SA} i AB_{IRB} , o których mowa w ust. 1 akapit drugi, odpowiednio, lit. a) i b):

- a) 1 – w okresie od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.;
- b) 1 – w okresie od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.;
- c) 0,75 – w okresie od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r.;

- d) 0,5 – w okresie od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r.;
- e) 0,25 – w okresie od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r.

Instytucje, których rok obrotowy rozpoczyna się po dniu 1 stycznia 2020 r., lecz przed dniem 1 stycznia 2021 r., dostosowują daty określone w akapicie pierwszym lit. a)–e), tak by odpowiadały ich rokowi obrotowemu, zgłaszają takie dostosowane daty swojemu właściwemu organowi i podają je do wiadomości publicznej.

Instytucje, które zaczynają stosować standardy rachunkowości, o których mowa w ust. 1, w dniu 1 stycznia 2021 r. lub po tej dacie, stosują odpowiednie współczynniki zgodnie z akapitem pierwszym lit. b)–e), zaczynając od współczynnika odpowiadającego rokowi pierwszego zastosowania tych standardów rachunkowości.”;

- f) ***dodaje się następujący ustęp:***

„7a. W drodze odstępstwa od ust. 7 lit. b), przy ponownym obliczaniu wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu i w dyrektywie 2013/36/UE ***instytucje mogą przypisać wagę ryzyka równą 100 % do kwoty AB_{SA} , o której mowa w ust. 1 akapit drugi lit. a) \blacksquare . Do celów obliczenia miary ekspozycji całkowitej instytucje dodają kwoty AB_{SA} i AB_{IRB} , o których mowa w ust. 1 akapit drugi lit. a) i b), do miary ekspozycji całkowitej.***

Instytucje mogą tylko raz wybrać, czy skorzystają z obliczeń określonych w ust. 7 lit. b) czy też z obliczeń określonych w akapicie pierwszym niniejszego ustępu. Instytucje podają swoją decyzję do wiadomości publicznej.”;

- g) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. W trakcie okresów, o których mowa w ust. 6 i 6a \blacksquare , oprócz podania do wiadomości publicznej informacji wymaganych w części ósmej, instytucje, które podjęły decyzję o stosowaniu rozwiązań przejściowych określonych w niniejszym artykule, zgłaszają właściwemu organowi i podają do wiadomości publicznej kwoty funduszy własnych, kapitału podstawowego Tier I oraz kapitału Tier I, współczynnik kapitału podstawowego Tier I, współczynnik kapitału Tier I, łączny współczynnik kapitałowy oraz wskaźnik dźwigni, jakie miałyby zastosowanie, gdyby instytucje te nie stosowały niniejszego artykułu.”;

h) w ust. 9 wprowadza się następujące zmiany:

(i) w akapicie pierwszym zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli instytucja otrzymała uprzednie zezwolenie właściwego organu, może w trakcie trwania okresu przejściowego cofnąć swoją decyzję.”;

(ii) w akapicie drugim zdania drugie i trzecie otrzymują brzmienie:

W takim przypadku instytucja ustala wartość $A_{4, SA}$, $A_{4, IRB}$, A_{SA}^{old} , A_{IRB}^{old} , t_2 oraz t_3 , o których mowa w ust. 1, jako równą zero. Jeżeli instytucja otrzymała uprzednie zezwolenie właściwego organu, może w trakcie trwania okresu przejściowego cofnąć swoją decyzję.”;

(iii) dodaje się akapity w brzmieniu:

„Instytucja, która podjęła decyzję o zastosowaniu rozwiązań przejściowych określonych w niniejszym artykule, może postanowić o niestosowaniu ust. 2; w takim przypadku niezwłocznie powiadamia właściwy organ o swojej decyzji. W takim przypadku instytucja ustala wartość $A_{2, SA}$, $A_{2, IRB}$ i t_1 , o których mowa w ust. 1, jako równą zero. Jeżeli instytucja otrzymała uprzednie zezwolenie właściwego organu, może w trakcie trwania okresu przejściowego cofnąć swoją decyzję.

Co najmniej raz w roku właściwe organy powiadamiają EUNB o stosowaniu niniejszego artykułu przez instytucje, nad którymi sprawują nadzór.”;

2a) *uchyla się art. 495 ust. 2;*

3) dodaje się *następujące artykuły:*

„Artykuł 500a

Tymczasowe traktowanie długu publicznego wyemitowanego w walucie innego państwa członkowskiego

1. *W drodze odstępstwa od art. 114 ust. 2, do dnia 31 grudnia 2024 r., w odniesieniu do ekspozycji wobec rządów centralnych i banków centralnych państw członkowskich, denominowanych i finansowanych w walucie krajowej innego państwa członkowskiego:*

a) *do dnia 31 grudnia 2022 r. waga ryzyka stosowana do wartości ekspozycji*

- wyniesie 0 % wagi ryzyka przypisanej tym ekspozycjom zgodnie z art. 114 ust. 2;*
- b) w 2023 r. waga ryzyka stosowana do wartości ekspozycji wyniesie 20 % wagi ryzyka przypisanej tym ekspozycjom zgodnie z art. 114 ust. 2;*
 - c) w 2024 r. waga ryzyka stosowana do wartości ekspozycji wyniesie 50 % wagi ryzyka przypisanej tym ekspozycjom zgodnie z art. 114 ust. 2;*
- 2. W drodze odstępstwa od art. 395 ust. 1 i art. 493 ust. 4 właściwe organy mogą zezwolić instytucjom na generowanie ekspozycji, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, do następujących poziomów:*
- a) 100 % kapitału Tier I instytucji do dnia 31 grudnia 2023 r.;*
 - b) 75 % kapitału Tier I instytucji do dnia 31 grudnia 2024 r.;*
 - c) 50 % kapitału Tier I instytucji do dnia 31 grudnia 2025 r.*
- Poziomy, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a), b) i c), mają zastosowanie do wartości ekspozycji po uwzględnieniu skutku ograniczania ryzyka kredytowego zgodnie z art. 399–403.*
- 3. W drodze odstępstwa od art. 150 ust. 1 lit. d) ppkt (ii), po uzyskaniu uprzedniego zezwolenia właściwych organów i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 150, instytucje mogą stosować metodę standardową również do ekspozycji wobec rządów centralnych i banków centralnych, którym przypisuje się wagę ryzyka równą 0 % zgodnie z ust. 1.*

Artykuł 500b

Tymczasowe wyłączenie niektórych ekspozycji wobec banków centralnych z miary ekspozycji całkowitej w związku z pandemią COVID-19

- 1. W drodze odstępstwa od art. 429 ust. 4, do dnia 27 czerwca 2021 r., instytucja może wyłączyć ze swojej miary ekspozycji całkowitej następujące ekspozycje wobec banku centralnego instytucji, z zastrzeżeniem warunków określonych w ust. 2 i 3:*
- a) monety i banknoty stanowiące legalną walutę w jurysdykcji banku centralnego;*
 - b) aktywa stanowiące należności od banków centralnych, w tym rezerwy utrzymywane w banku centralnym.*

Kwota wyłączona przez instytucję nie może przekraczać średniej dziennej kwoty ekspozycji wymienionych w akapicie pierwszym lit. a) i b) w ostatnim pełnym okresie utrzymywania rezerw przez bank centralny instytucji.

- 2. Instytucja może wyłączyć ekspozycje wymienione w ust. 1, jeżeli organ właściwy dla danej instytucji stwierdził, po konsultacji z odnośnym bankiem centralnym, i publicznie ogłosił, że istnieją wyjątkowe okoliczności, które uzasadniają wyłączenie w celu ułatwienia wdrażania polityki pieniężnej.*

Ekspozycje wyłączane na mocy ust. 1 muszą spełniać oba poniższe warunki:

- a) są denominowane w tej samej walucie co depozyty przyjęte przez instytucję;*
- b) ich średni termin zapadalności nie przekracza znacząco średniego terminu zapadalności depozytów przyjętych przez instytucję.*

Instytucja, która wyłącza ze swojej miary ekspozycji całkowitej ekspozycje wobec swojego banku centralnego zgodnie z ust. 1, podaje do wiadomości publicznej również wskaźnik dźwigni, jaki miałby zastosowanie, gdyby nie wyłączała tych ekspozycji.

Artykuł 500c

Wyłączenie przekroczeń z obliczania dodajnika weryfikacji historycznej w związku z pandemią COVID-19

W drodze odstępstwa od art. 366 ust. 3 właściwe organy mogą, w wyjątkowych okolicznościach i w indywidualnych przypadkach, zezwolić instytucjom na wyłączenie z obliczania dodajnika – określonego w art. 366 ust. 3 – przekroczeń wykazanych przez instytucję w oparciu o weryfikację historyczną hipotetycznych lub rzeczywistych zmian, pod warunkiem że te przekroczenia nie wynikają z braków w modelu wewnętrznym i miały miejsce w okresie od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.

Artykuł 500d

Tymczasowe obliczanie wartości ekspozycji z tytułu standaryzowanych transakcji kupna i sprzedaży oczekujących na rozliczenie w związku z pandemią COVID-19

- 1. W drodze odstępstwa od art. 429 ust. 4, do dnia 27 czerwca 2021 r., instytucje mogą*

obliczać wartość ekspozycji z tytułu standaryzowanych transakcji kupna i sprzedaży oczekujących na rozliczenie zgodnie z ust. 2–4 niniejszego artykułu.

- 2. Instytucje traktują środki pieniężne powiązane ze standaryzowanymi transakcjami sprzedaży i papiery wartościowe powiązane ze standaryzowanymi transakcjami kupna, które pozostają ujęte w bilansie aż do daty rozliczenia jako aktywa, zgodnie z art. 429 ust. 4 lit. a).*
- 3. Instytucje, które zgodnie z mającymi zastosowanie standardami rachunkowości stosują ujęcie na dzień zawarcia transakcji w odniesieniu do standaryzowanych transakcji kupna i sprzedaży oczekujących na rozliczenie, stosują storno wobec wszelkich dopuszczalnych w ramach tych standardów kompensacji między wierzytelnościami gotówkowymi z tytułu standaryzowanych transakcji sprzedaży oczekujących na rozliczenie a zobowiązaniami gotówkowymi z tytułu standaryzowanych transakcji kupna oczekujących na rozliczenie. Po zastosowaniu storna wobec kompensowania rachunkowego instytucje mogą dokonywać kompensowania między wspomnianymi wierzytelnościami gotówkowymi i zobowiązaniami gotówkowymi, jeżeli zarówno odnośne standaryzowane transakcje sprzedaży, jak i standaryzowane transakcje kupna są rozliczane zgodnie z mechanizmem „dostawa za płatność”.*
- 4. Instytucje, które zgodnie z mającymi zastosowanie standardami rachunkowości stosują księgowanie w dniu rozliczenia transakcji w odniesieniu do standaryzowanych transakcji kupna i sprzedaży oczekujących na rozliczenie, uwzględniają w mierze ekspozycji całkowitej pełną wartość nominalną zobowiązań do zapłaty dotyczących standaryzowanych transakcji kupna.*

Instytucje mogą kompensować pełną wartość nominalną zobowiązań do zapłaty dotyczących standaryzowanych transakcji kupna pełną wartością nominalną wierzytelności gotówkowych z tytułu standaryzowanych transakcji sprzedaży oczekujących na rozliczenie wyłącznie wówczas, gdy oba poniższe warunki zostały spełnione:

- a) zarówno standaryzowane transakcje kupna, jak i standaryzowane transakcje sprzedaży są rozliczane zgodnie z mechanizmem „dostawa za płatność”;*
- b) zakupione i sprzedane aktywa finansowe, które są powiązane z zobowiązaniami*

i wierzytelnościami gotówkowymi, są wyceniane według wartości godziwej poprzez zyski i straty i uwzględniane w portfelu handlowym instytucji.

5. Do celów niniejszego artykułu »standaryzowana transakcja kupna lub sprzedaży« oznacza kupno lub sprzedaż papieru wartościowego na podstawie kontraktów, których postanowienia przewidują wymóg dostarczenia papieru wartościowego w ramach czasowych ustanowionych zasadniczo przez prawo lub zwyczaj na odnośnym rynku.»;

3a) dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 518b

Informacje dotyczące przekroczeń oraz uprawnień nadzorczych w zakresie ograniczania wypłat zysków

Do dnia 31 grudnia 2021 r. Komisja poinformuje Parlament Europejski i Radę, czy wyjątkowe okoliczności powodujące poważne zakłócenia gospodarcze w prawidłowym funkcjonowaniu i integralności rynków finansowych mogą stanowić uzasadnienie tego, że:

- a) w takich okresach właściwe organy mogą wyłączyć ze stosowanych przez instytucje wewnętrznych modeli ryzyka rynkowego przekroczenia, które nie wynikają z braków w tych modelach;**
- b) właściwym organom przyznaje się dodatkowe wiążące uprawnienia do nakładania ograniczeń w zakresie wypłat zysków przez instytucje w takich okresach.**

Komisja przeanalizuje podjęcie dalszych środków, stosownie do sytuacji.”

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2019/876

W art. 3 rozporządzenia (UE) 2019/876 wprowadza się następujące zmiany:

1) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3a. Następujące punkty art. 1 niniejszego rozporządzenia stosuje się od dnia [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r.:

- a) pkt 59, w odniesieniu do przepisów dotyczących sposobu traktowania określonych pożyczek udzielonych przez instytucje kredytowe emerytom lub pracownikom, określonych w art. 123 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

- b) pkt 133, w odniesieniu do przepisów dotyczących korekty ekspozycji ważonych ryzykiem, których nie dotyczy niewykonanie zobowiązania, wobec MŚP, określonych w art. 501 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- c) pkt 134, w odniesieniu do przepisów dotyczących korekty wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka kredytowego w odniesieniu do ekspozycji wobec podmiotów, które obsługują lub finansują fizyczne obiekty lub instalacje, systemy i sieci zapewniające lub wspierające podstawowe usługi publiczne, określonych w art. 501a rozporządzenia (UE) nr 575/2013.”;
- 2) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Art. 1 pkt 46 lit. b) niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do nowego wymogu w zakresie funduszy własnych dla G-SII określonego w art. 92 ust. 1a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, stosuje się od dnia 1 stycznia 2023 r.”;
- 3) ust. 7 otrzymuje brzmienie:
- „7. Art. 1 pkt 18 niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do art. 36 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, zawierający przepisy dotyczące wyłączenia z odliczeń ostrożnie wycenianych aktywów będących oprogramowaniem, stosuje się od daty wejścia w życie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w art. 36 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.”.

Artykuł 3

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r. ■

Niezależnie od akapitu drugiego niniejszego artykułu, art. 1 pkt 1 niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do zmian w art. 429a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, zmienionego przez rozporządzenie (UE) 2019/876, w odniesieniu do mechanizmu kompensacji powiązanego z tymczasowym wyłączeniem niektórych rezerw w banku centralnym, stosuje się od dnia 28 czerwca 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

